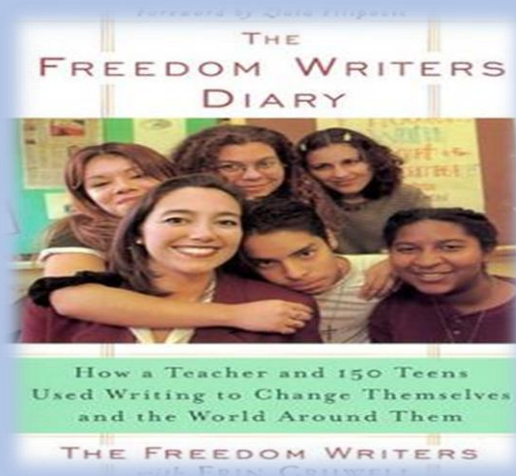

“Δικαίωμα σε μια ζωή χωρίς φόβο.”

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ 6^Η ΜΑΡΤΙΟΥ(ΗΜΕΡΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΒΙΑΣ)

Στις 11 και 12 Γενάρη οι μαθητές του Α3 και Α4 Τμήματος του Λυκείου Φιλιπιάδας παρακολούθησαν την ταινία “Freedom’s Writers” στο πλαίσιο «Δράσεις κατά της Βίας στο σχολείο».

Το Freedom Writers είναι μια αμερικανική βιογραφική δραματική ταινία του 2007 σε σενάριο και σκηνοθεσία του Richard La Graveness και με πρωταγωνιστές τους Hilary Swank , Scott Glenn , Imelda Staunton , Patrick Dempsey και Mario .

Βασίζεται στο βιβλίο του 1999 The Freedom Writers Diary της δασκάλας Erin Gruwell και των μαθητών που συνέταξαν το βιβλίο από πραγματικές καταχωρήσεις ημερολογίου για τη ζωή τους που έγραψαν στην τάξη Αγγλικών τους στο Woodrow Wilson Classical High School στο Λονγκ Μπιτς της Καλιφόρνιας. .

Σε ένα σχολείο που η ρατσιστική αντιμετώπιση και τα περιστατικά βίας αποτελούν καθημερινότητα, η καθηγήτρια Έριν Γκρούγουελ, έχοντας να αντιμετωπίσει ένα εκπαιδευτικό σύστημα που αδιαφορεί, θα προσπαθήσει να μετατρέψει το μάθημα της τάξης σε ζήτημα ζωής για τους μαθητές της. Μέσω της επικοινωνίας και της κατανόησης, οι μέχρι τότε «ανεπίδεκτοι μαθήσεως» έφηβοι, θα ανακαλύψουν την αξία της ανοχής και θα προσπαθήσουν να φτιάξουν τις κατεστραμμένες ζωές τους, αλλάζοντας ολοκληρωτικά τον κόσμο τους.

Προκειμένου οι μαθητές να εισαχθούν στο κλίμα της ταινίας παίξαμε με τα παιδιά κάθε τμήματος το «παιχνίδι της γραμμής» , μια δράση αποκαλυπτική των εμπειριών και στάσεων - αντιδράσεων των μαθητών σε θέματα περιστατικών που εμπεριέχουν κάποιο είδος βίας.

Μετά το πέρας της ταινίας ζητήθηκε από τους μαθητές να κλείσουν τα μάτια τους και να ξαναθυμηθούν την ταινία. Ποια σκηνή έρχεται στη μνήμη τους πρώτα από όλες.

Οι μαθητές σημείωσαν σε χαρτί αυτό που θυμόταν πιο έντονα. Κατόπιν διαβάστηκαν όλα και με αυτόν τον τρόπο ο καθένας είχε τη δυνατότητα να ανακαλέσει την εμπειρία της προβολής της ταινίας και να εκφράσει την άποψή του σε συζήτηση που διοργανώθηκε κατά ομάδες για τα θέματα που θίγονται στην ταινία. Να αναρωτηθεί για τα αίτια της σχολικής βίας, κατά πόσο μεταγγίζεται η κοινωνική βία στο σχολικό περιβάλλον, αλλά και κατά πόσο η δική τους τοπική κοινότητα εκδηλώνει τέτοιες συμπεριφορές και αντιμετωπίζει ανάλογα προβλήματα που μπορούν να πυροδοτήσουν τη βία.

Ζητήθηκε επίσης από τους μαθητές να συζητήσουν μεταξύ τους το περιεχόμενο κάποιων φράσεων-δηλώσεων από την ταινία(η πραγματική μάχη δίνεται μέσα στην τάξη...τα σχολεία είναι σαν την πόλη και η πόλη όπως ακριβώς η φυλακή...η ζωή θα ήταν πολύ καλύτερη αν πέθαιναν όλοι...για να σε σέβονται πρέπει να σέβεσαι και εσύ...ξέρουν

ότι παίρνουν αυτά τα βιβλία γιατί κανείς δεν πιστεύει ότι είναι αρκετά έξυπνοι για τα πραγματικά βιβλία...όλοι έχουμε τη δικιά μας ιστορία και είναι σημαντικό να πεις την ιστορία σου...ο οποιοσδήποτε μπορεί να ανάψει ένα μικρό φως σε ένα σκοτεινό δωμάτιο...είστε όλοι ήρωες καθημερινά...θέλω να αλλάξω. Δεν μπορώ να το κάνω μόνος μου, σε χρειάζομαι...ένα ολοκαύτωμα μπορεί να ξεκινήσει από ένα τέτοιο σκίτσο) και να τις χαρακτηρίσουν ως μύθους ή ως πραγματικότητα . Σε δύο τοίχους της αίθουσας τοποθετήσαμε από ένα φύλλο A4 με τη λέξη μύθος και πραγματικότητα αντίστοιχα και ζητήσαμε από από τις ομάδες να κολλήσουν τα δικά τους φύλλα A4 εκεί που ανήκουν. Η άσκηση διευκόλυνε να συζητήσουν μεταξύ τους και να απορρίψουν κάποιους μύθους που αφορούν την εκπαίδευση, τη ρατσιστική αντιμετώπιση καθώς επίσης και να ενθαρρυνθούν από τις προσωπικές δυνατότητες που κρύβουν όλοι.

Τέλος τους ζητήθηκε να κάνουν τη δική τους «πρόποση για αλλαγή» σχολιάζοντας κάποιες από τις παραπάνω δηλώσεις.

ΑΞΙΖΕΙ ΝΑ ΑΦΟΥΓΚΡΑΣΤΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΜΑΣ...

«Δεν μπορώ να αλλάξω μόνος μου, χρειάζομαι βοήθεια.»

Υπάρχουν στιγμές στη ζωή που η αλλαγή μοιάζει αδύνατη. Θέλεις να προχωρήσεις, να γίνεις κάτι περισσότερο, αλλά νιώθεις πως οι δυνάμεις σου δεν αρκούν. Και τότε, συνειδητοποιείς την πιο βαθιά αλήθεια: κανείς δεν αλλάζει μόνος του.

Δεν είναι αδυναμία να ζητάς βοήθεια. Είναι γενναιότητα. Είναι η στιγμή που αποδέχεσαι πως η ζωή δεν είναι ένας μοναχικός αγώνας, αλλά ένα ταξίδι που γίνεται πιο φωτεινό όταν βαδίζουμε δίπλα σε ανθρώπους που πιστεύουν σε εμάς. Μερικές φορές, αρκεί ένα χέρι που θα μας τραβήξει όταν πέφτουμε, μια λέξη που θα μας θυμίσει ποιοι μπορούμε να γίνουμε, ένα βλέμμα που θα μας δείξει ότι δεν είμαστε άορατοι.

Στην ταινία *Freedom Writers*, οι μαθητές κουβαλούσαν τραύματα, φόβους και απογοητεύσεις. Είχαν μάθει να μη ζητούν τίποτα, γιατί πίστευαν πως κανείς δεν θα τους άκουγε. Όμως, όταν βρέθηκε ένας άνθρωπος που τους έδωσε χώρο να ακουστούν, τότε βρήκαν τη δύναμη να αλλάξουν. Η δύναμη υπήρχε πάντα μέσα τους—απλώς χρειάστηκε κάποιος να τους τη δείξει.

Η αλλαγή δεν είναι μοναχικός δρόμος. Είναι μια αλυσίδα από ανθρώπους οι οποίοι προσφέρουν δύναμη εκεί που υπάρχει αμφιβολία, φως εκεί που υπάρχει σκοτάδι. Και ίσως, το πιο σημαντικό απ' όλα, είναι πως όταν κάποιος μας βοηθήσει να αλλάξουμε, κάποτε θα έρθει η στιγμή που θα γίνουμε εμείς αυτός που θα απλώσει το χέρι σε κάποιον άλλον.
ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ ΑΛΚΜΗΝΗ Α4

ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ: «Ο άνθρωπος για τον άνθρωπο, λύκος»

Η φράση «Ο άνθρωπος για τον άνθρωπο, λύκος» αποτυπώνει με τον πιο ωμό τρόπο τη βαρβαρότητα που μπορεί να επιδείξει το ανθρώπινο είδος. Όταν κυριαρχούν ο φανατισμός, το μίσος και η απανθρωπιά, ο άνθρωπος παύει να βλέπει τον συνάνθρωπο ως ίσο. Τον μετατρέπει σε εχθρό, σε απειλή, σε κάτι που πρέπει να αφανιστεί. Αυτή η φρίκη κορυφώθηκε στο Ολοκαύτωμα, όπου εκατομμύρια ζωές «χάθηκαν» στο σκοτάδι της ναζιστικής αγριότητας.

Άνθρωποι σαν εμάς, άνθρωποι με οικογένειες, όνειρα, ελπίδες, βρέθηκαν ξαφνικά εγκλωβισμένοι σε μία κόλαση χωρίς έξοδο. Τα ονόματά τους σβήστηκαν και έγιναν αριθμοί. Τα σώματά τους βασανίστηκαν, πείνασαν, πάγωσαν. Τα μάτια τους γέμισαν φόβο και απόγνωση,

περιμένοντας ένα τέλος που έμοιαζε αναπόφευκτο. Ο λύκος είχε αφυπνιστεί μέσα στην ανθρωπότητα.

Κι όμως, μέσα σε αυτή τη νύχτα, υπήρξαν και εκείνοι που αντιστάθηκαν. Άνθρωποι που ρίσκαραν τα πάντα για να σώσουν έστω και μία ζωή. Μια σιωπηλή πράξη καλοσύνης και ένα καταφύγιο έγιναν αποδείξεις, πως ακόμα και στην πιο «σκοτεινή» εποχή, το φως δεν χάνεται ποτέ ολοκληρωτικά.

Το Ολοκαύτωμά, λοιπόν, είναι ένα διαχρονικό μάθημα. Μας υπενθυμίζει πως ο άνθρωπος μπορεί να γίνει λύκος, αλλά και πως μπορεί να επιλέξει να μην είναι. Η μνήμη καθίσταται η μόνη μας ασπίδα απέναντι στην επανάληψη αυτής της φρίκης. Γιατί το μέλλον είναι στα χέρια μας και η επιλογή, πάντα, δική μας.

ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ ΑΛΚΜΗΝΗ Α4

«Για να σέβονται, πρέπει να σε σέβονται κι εσύ»

Ο σεβασμός αποτελεί μια από τις θεμελιώδεις αξίες που δημιουργούν τις ανθρώπινες σχέσεις. Είναι η βάση πάνω στην οποία οικοδομούνται η εμπιστοσύνη, η κατανόηση, και η αρμονική συνύπαρξη. Όμως για να κερδίσει κανείς τον σεβασμό των άλλων είναι απαραίτητο να δείχνει και ο ίδιος σεβασμό προς αυτούς. Αυτή η αμοιβαία σχέση είναι καθοριστική για την διατήρηση υγιών και ισορροπημένων σχέσεων. Εκφράζεται με πολλούς τρόπους όπως η αποδοχή της διαφορετικότητας, η ευγένεια και η προθυμία να ακούμε τους άλλους. Όταν σεβόμαστε τους άλλους αναγνωρίζουμε την αξία τους ως ανθρώπινα όντα και δείχνουμε εκτίμηση για τις απόψεις, τις ανάγκες και τα συναισθήματά τους. Με αυτόν τον τρόπο, δημιουργούμε ένα περιβάλλον αμοιβαίας κατανόησης και συνεργασίας. Από την άλλη πλευρά η έλλειψη σεβασμού μπορεί να οδηγήσει σε συγκρούσεις, παρεξηγήσεις και αποξένωση. Όταν δεν σεβόμαστε τους άλλους υπονομεύουμε την εμπιστοσύνη και την αγάπη που είναι απαραίτητες για την ανάπτυξη ισχυρών σχέσεων. Επιπλέον η έλλειψη σεβασμού προς τους άλλους συχνά αντανακλάται σε έλλειψη σεβασμού προς τον ίδιο μας τον εαυτό. Για να μας σέβονται, οι άλλοι πρέπει πρώτα να δείχνουμε σεβασμό εμείς οι ίδιοι. Με αυτόν το τρόπο συμβάλουμε στη δημιουργία ενός κόσμου όπου οι άνθρωποι μπορούν να ζουν και να συνεργάζονται με αρμονία και κατανόηση. ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α4

“Η πραγματική μάχη γίνεται μέσα στην τάξη”

Η φράση “Η πραγματική μάχη γίνεται μέσα στην τάξη” σημαίνει ότι το σχολείο δεν είναι μόνο ένας χώρος μάθησης, αλλά και ένα μέρος όπου δίνονται ίσες ευκαιρίες και γίνονται σημαντικές μάχες για τη ζωή. Στην ταινία η δασκάλα δεν προσπαθεί μόνο να διδάξει τους μαθητές, αλλά και να τους βοηθήσει να ξεφύγουν από τη βία, τον ρατσισμό και τις συμμορίες. Η μεγαλύτερη “μάχη” που δίνει είναι να τους δείξει ότι όλοι μπορούν να αλλάξουν το μέλλον τους και να γίνουν καλύτεροι άνθρωποι. Έτσι, η τάξη δεν είναι άπλα ένας χώρος με θρανία, αλλά ένα πεδίο “μάχης” για ελπίδα, γνώση και αλλαγή. **ΝΑΣΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ Α3**

ΣΧΟΛΙΚΗ ΒΙΑ ΚΑΙ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ

Οι μαθητές στο συγκεκριμένο σχολείο δεν είχαν καμία ιστορική γνώση για το ολοκαύτωμα. Με αφορμή όμως ένα ρατσιστικό σκίτσο και με την βοήθεια βιβλίων, η καθηγήτριάς τους τους οδηγεί σταδιακά στην

συνειδητοποίηση ότι οι ζωές τους και η ρατσιστική αντιμετώπιση που δέχονται αλλά και ο ρατσισμός με τον οποίο αντιμετωπίζουν άλλους μοιάζει πολύ με τον αντίστοιχο που οδήγησε στο ολοκαύτωμα. Αντλαμβάνονται ότι οι συγκρούσεις στις οποίες εμπλέκονται, το μίσος για άλλους ανθρώπους και η επιθυμία να εξοντώσουν οποιονδήποτε δεν τους αρέσει και οποιονδήποτε θεωρούν υπεύθυνο για τις δυσκολίες της ζωής τους, είναι αυτό που ίσως οδηγήσει σε ένα ολοκαύτωμα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ Α3

«Η πραγματική μάχη δίνεται μέσα στην τάξη.»

Μέσα στην τάξη ο εκπαιδευτικός πρέπει να δώσει μάχη για να διδάξει στους μαθητές όχι μόνο τα γνωστικά αντικείμενα της ειδικότητας του αλλά και

τις ανθρωπιστικές αρχές και αξίες που θα οδηγήσουν τους μαθητές στην αγάπη και όχι στο μίσος για τον άνθρωπο. Πρέπει να διδάξει την αλληλεγγύη, τον σεβασμό, την ανεκτικότητα προσπαθώντας παράλληλα να πολεμήσει τα στερεότυπα και τις προκαταλήψεις με τις οποίες έρχονται αντιμέτωποι τόσο οι μαθητές όσο και οι εκπαιδευτικοί μέσα στην τάξη

.Αυτό είναι η πραγματική μάχη, γιατί θα πρέπει ο εκπαιδευτικός να διδάξει την ανθρωπιά και την πίστη στην αυταξία όλων των ανθρώπων σε έναν κόσμο που δεν έχει καταφέρει να εξαλείψει τις διακρίσεις και τον ρατσισμό. Και οι μαθητές όμως πρέπει να δώσουν την δική τους μάχη. Πρέπει να παλέψουν ενάντια στις στερεοτυπικές αντιλήψεις και στις διακρίσεις ακόμα και όταν οι ίδιοι δεν τις βιώνουν. Αν αυτή η μάχη κερδηθεί μέσα στην τάξη, οι κοινωνίες θα γίνουν πολύ καλύτερες.
ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ Α3

FREEDOM
WRITERS.odp

https://eclass02.sch.gr/modules/message/message_download.php?course=4054010286&id=4138658 ΚΩΣΤΑ ΦΕΒΡΩΝΙΑ Α3

«Για να σε σέβονται, πρέπει να σέβεσαι και εσύ»

Στην ταινία «Freedom Writers» η φράση «για να σε σέβονται πρέπει να σέβεσαι και εσύ» αποκτά νόημα μέσα από την εξέλιξη των χαρακτήρων. Αρχικά αυτοί οι μαθητές επειδή ζουν σε έναν κόσμο όπου κυριαρχεί η αντίληψη ότι ο σεβασμός κερδίζεται με βία, φόβο και επιβολή, θεωρούν ότι το να δείξεις σεβασμό είναι σημάδι αδυναμίας. Ωστόσο οι μαθητές αυτοί μέσα από τις εμπειρίες τους στην τάξη μαθαίνουν ότι ο πραγματικός σεβασμός δεν επιτυγχάνεται με τον φόβο αλλά με την κατανόηση και την ενσυναίσθηση. Σημαντικό παράδειγμα αποτελεί η ίδια τους η δασκάλα η οποία αντί να απαιτήσει τον σεβασμό με αυστηρότητα, τους αντιμετωπίζει με καλοσύνη και αποδοχή. Με τον καιρό οι μαθητές ανταποδίδουν, όχι γιατί φοβούνται αλλά γιατί βλέπουν πως ο σεβασμός μπορεί να είναι αμοιβαίος. Συνεπώς η φράση αυτή στην ταινία δείχνει πως ως σεβασμός δεν είναι κάτι που επιβάλλεται αλλά κάτι που κερδίζεται μέσω της συμπεριφοράς μας προς τους άλλους. Όταν εμείς δείχνουμε σεβασμό αυξάνονται οι πιθανότητες να μας σεβαστούν και οι άλλοι.
ΛΑΜΠΡΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ Α3

"Θέλω να αλλάξω. Δεν μπορώ να το κάνω μόνος μου. Σε χρειάζομαι."

Η συγκεκριμένη φράση δείχνει τη μεγάλη συναισθηματική ανάγκη του ήρωα να ξεφύγει από την αβεβαιότητα της ζωής του, καταλαβαίνοντας ότι η αλλαγή αυτή χρειάζεται υποστήριξη από κάποιον άλλο και συγκεκριμένα από την μητέρα του. Στην ταινία, οι μαθητές του σχολείου αντιμετωπίζουν κοινωνικά προβλήματα, όπως η βία, ο ρατσισμός και η έλλειψη ευκαιριών για ένα καλύτερο μέλλον. Το παιδί που εκφράζει αυτή την άποψη καταλαβαίνει ότι η αλλαγή δεν είναι εύκολη και ότι έχει ανάγκη κάποιον που να πιστεύει σε αυτόν ώστε να τον βοηθήσει να ξεπεράσει τις δυσκολίες του. Η φράση δείχνει ακόμη την αληθινή επιθυμία για βελτίωση, αποδεικνύοντας πόσο σημαντική είναι η σύνδεση με άλλους ανθρώπους, και συγκεκριμένα την οικογένεια, ώστε να ξεπεραστούν οι προκλήσεις και να επέλθει η πρόοδος. ΣΙΩΣΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α4

« Στοχοποίηση : το πρώτο βήμα για ολοκαυτώματα»

Στην ταινία που παρακολουθήσαμε, η καθηγήτρια μιλά για το ολοκαύτωμα των εβραίων στους μαθητές της και υπάρχει λόγος για τον οποίο αναφέρεται σε ένα τόσο τραγικό γεγονός του παρελθόντος. ...Αρχικά, οι μαθητές του σχολείου ζουν τη βία και μαθαίνουν να λειτουργούν με βία, με θυμό, δεν σκέφτονται λογικά. Φοιτούν στην ίδια τάξη και δεν γνωρίζει ο ένας τον άλλο, προσπαθούν με όποιον τρόπο να στοχοποιήσει ο ένας τον άλλον. Από την άλλη οι καθηγητές του σχολείου στο οποίο φοιτούν, τους θεωρούν διαφορετικούς από τα άλλα παιδιά χωρίς δυνατότητες, εκδηλώνουν μια απαξιώτικη στάση απέναντι τους αποκλείοντας τους από χώρους όπως η βιβλιοθήκη. Αλήθεια τι άλλο χρειάζεται για να «φτιάξεις» πραγματικούς και υποθετικούς εχθρούς; ΚΩΣΤΑΔΗΜΑ ΔΕΣΠΟΙΝΑ-ΒΥΛΙΖΑ Α3

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ;

Η μεγαλύτερη συμμορία στην ανθρωπότητα εξόντωσε σχεδόν 6.000.000 εβραίους επειδή ήταν διαφορετικοί(!) Οι Ναζί αξιολογούσαν τους ανθρώπους βάσει βιολογικών, φυλετικών, πολιτικών και κοινωνικών κριτηρίων. Σύμφωνα με τη ναζιστική ιδεολογία, ορισμένες ομάδες ανθρώπων –όπως οι Εβραίοι και οι Ρομά– αποτελούσαν φυλετικές απειλές που υπονόμειαν τη φυλετική καθαρότητα του γερμανικού λαού. Άλλοι –όπως τα άτομα με αναπηρίες– θεωρούνταν βιολογικές απειλές. Οι Ναζί πίστευαν ότι έθεταν σε κίνδυνο τη γενετική υγεία του γερμανικού λαού. Άλλοι πάλι θεωρήθηκαν ως κοινωνικές, πολιτικές ή/και ιδεολογικές απειλές που υπονόμειαν τον έλεγχο των Ναζί στη Γερμανία και πέραν αυτής.

<https://encyclopedia.ushmm.org/el>

Άρχισε συστηματικά αυτή η συμμορία να στοχοποιεί αυτές τις ομάδες και να τις αποκλείει από τη γερμανική κοινωνία. Τις θεωρούσαν αδέξιες και ότι δεν ήταν ικανές για τίποτα στην ζωή τους ένα βάρος για τον κόσμο που έπρεπε να αφανιστεί. ΚΩΣΤΑΔΗΜΑ ΔΕΣΠΟΙΝΑ-ΒΥΛΙΖΑ Α3

ΚΡΙΤΙΚΗ ΜΑΘΗΤΩΝ /ΤΡΙΩΝ : ΜΙΑ ΤΑΙΝΙΑ...

Θεωρώ πως η ταινία περνάει διάφορα μηνύματα στο κοινό ώστε να βελτιωθεί η κοινωνία που ζούμε

Η ταινία είχε ως θέμα τη βία στον σχολικό χώρο και πως μια σωστή παιδαγωγική μέθοδος μπορεί να αλλάξει τον χαρακτήρα την καθημερινότητα και πιστεύω των παιδιών. Ήταν μια ταινία βασισμένη σε αληθινά γεγονότα που συμβαίνουν γύρω μας

Η ταινία πιστεύω πως είναι διδακτική καθώς μας δείχνει πως όλοι μας μπορούμε να αλλάξουμε αλλά και να βοηθήσουμε χωρίς να περιμένουμε κάποιο αντάλλαγμα

Η ταινία για μένα ήταν ένα μάθημα και μια απόδειξη πως με πείσμα μπορούν όλα να γίνουν εφικτά

Μια ταινία που δείχνει πως λειτουργούν οι συμμορίες και πως ένας άνθρωπος μπορεί να αλλάξει μια κατάσταση προς το καλύτερο

“Κάντε τον κόσμο καλύτερο, stop bullying.”

“Ο σεβασμός δημιουργεί κοινότητα.”

ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ/ΤΡΙΕΣ ΤΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ Α3 ΚΑΙ Α4: Θα ήθελαν από μας...

«Πριν μας κρίνετε, φορέστε τα παπούτσια μας

Και περπατήστε στη ζωή που ζούμε

Και αν πάτε όσο μακριά πήγαμε

Τότε ίσως καταλάβετε

Πόσο δύναμη έχουμε»